

تفسیر حیات متشابه به حیات محکم

آن جان ملکوتی و روح و تَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي(1)، محکم اصیلي است که باید حیات خویش را به آن عرضه کنیم. علم و عمل انسان و پیوند آن دو با یکدیگر، حیات او را شکل می‌دهد...

آن جان ملکوتی و روح و تَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي(1)، محکم اصیلي است که باید حیات خویش را به آن عرضه کنیم. علم و عمل انسان و پیوند آن دو با یکدیگر، حیات او را شکل می‌دهد. هماهنگی حیات اکتسابی با حیات الهی موهبتی، عامل آرامشی عمیق و نشاطی حقیقی در وجود انسان است و نبود این هماهنگی سبب ناآرامی و تشویش است. اگر حیات اکتسابی انسان با حیات الهی او ناهماهنگ بود، متشابه است و چنانچه هماهنگ بود، محکم است و باز در صورت نخست، حیات حیوانی است و در صورت دوم، انسانی. باید توجه شود که روح منفوخ الهی در طلیعه حدوث، به همگان عطا می‌شود؛ لیکن برخی آن را کامل کرده و در حفظ طهارت آن می‌کوشند و بعضی آن را آلوده و در تدسیس او سعی بلیغ می‌کنند.

1. سوره ص، آیه 72. تفسیر انسان به انسان، ص 339.